

COLLEGE VAN BEROEP

Van de NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als **NOAB**

Beslissing inzake het hoger beroep, ingesteld namens **de erven A** te B, hierna gezamenlijk aan te duiden als: klagers, tegen de uitspraak van het Tuchtcollege van NOAB met nummer TC 46/2015, gedaan 15 januari 2016 (hierna: de bestreden uitspraak), inzake de klacht, ingediend door klagers tegen **C B.V.**, gevestigd en kantoorhoudende te B, NOAB-lid, hierna: betrokkene.

1. Het verloop van de procedure.

1.1. Het College van Beroep (verder ook te noemen: het College) heeft kennisgenomen van de in deze zaak gewisselde en aan partijen bekende stukken, waaronder:

- a) de bestreden uitspraak, alsmede de daarin vermelde processtukken;
- b) het tijdig daartegen op 11 februari 2016 door klagers ingediende hoger beroepschrift (met bijlagen);
- c) het verweerschrift in hoger beroep van betrokkene van 18 april 2016 (met bijlagen).

1.2. Klagers hebben het voor het instellen van het hoger beroep verschuldigde bedrag aan gedingkosten ad € 500 tijdig betaald.

1.3. Partijen hebben hun standpunt mondeling toegelicht ter zitting met gesloten deuren van het College van 12 mei 2016 te 's-Hertogenbosch. Ter zitting zijn verschenen en gehoord, namens klagers, de heer D, en, namens betrokkene, de heer E, vennoot van betrokkene, vergezeld van de heer mr. F, advocaat, te dezer zake optredend als gemachtigde van betrokkene.

Namens klagers heeft D ter zitting een pleitnota voorgedragen en een exemplaar daarvan overgelegd aan betrokkene en aan het College.

1.4. De inhoud van de gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

1.5. Aan het slot van de mondelinge behandeling heeft het College het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op het hoger beroep aangekondigd.

2. De voorgeschiedenis.

2.1. Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt het College het volgende vast.

2.2. Het College neemt de feiten zoals die door het Tuchtcollege in de bestreden uitspraak onder de nummers 3.1 tot en met 3.15 zijn vermeld, over.

2.3. Het Tuchtcollege heeft op grond van de overwegingen, zoals vermeld onder “5. De beoordeling” van de bestreden uitspraak, beslist tot ongegrondverklaring van de in de bestreden uitspraak nader omschreven klacht.

2.4. Klagers doen hun hoger beroep tegen deze uitspraak, naar zij ter zitting desgevraagd door het College hebben verklaard, steunen op de volgende gronden, zakelijk weergeven:

Klachtonderdeel I:

Klagers hebben, anders dan het Tuchtcollege heeft aangenomen, niet ingestemd met het laten vervallen van hun klacht over het onacceptabele gedrag van (de heer G van) betrokkene met betrekking tot het niet terugboeken van de dubbel ingeboekte arbeidsvergoeding. Betrokkene heeft klachtwaardig gehandeld door in 2007 de dubbel ingeboekte arbeidsvergoeding van de heer H niet te verrekenen met die van de heer J Sr.. Dat de arbiter deze (grove) fout nadien heeft hersteld, doet hier niet aan af.

Klachtonderdeel II:

Uit de jaarstukken van de in de gedingstukken genoemde V.O.F. S over de jaren 2010/2011 kan worden afgeleid dat betrokkene in de persoon van de beide vennoten G en zijn broer E door het uitbrengen van concept jaarcijfers over de jaren 2010 en 2011 klagers heeft trachten te benadelen. Betrokkene heeft namelijk de IB-navorderingen over de jaren 2004 tot en met 2009 van de heer H, die via de V.O.F. S zijn betaald, in het jaarverslag 2010 d.d. 2 december 2011 bestempeld als “naheffingen in verband met brutering van de arbeidsvergoeding van de heer H”, als gevolg waarvan

€ 91.345 ten laste werd gebracht van de klagers. Daarmee heeft betrokkene de gedragsregels overtreden en dus klachtwaardig gehandeld.

Klachtonderdeel III:

Alhoewel klagers beseffen dat dit mogelijk buiten de bevoegdheid van het College valt, willen zij toch opmerken dat de correspondentie tussen betrokkene en de fiscus vragen oproept wat betreft de werkzaamheden van mevrouw K. Kan betrokkene over de daar bedoelde bruto-netto-problematiek de gewenste duidelijkheid verschaffen? En waarom zijn de IB-aanslagen gedeeltelijk vanuit de VOF S betaald? Mogelijk kan betrokkene aan het College uitleggen waarom er op deze wijze geadmistreerd is?

3. Geschil, standpunten en conclusies van partijen.

3.1. De in hoger beroep te beantwoorden hoofdvraag luidt of, en zo ja, in hoeverre, de bestreden uitspraak juist is.

Klagers hebben in hoger beroep een drietal, hierboven onder 2.3 nader vermelde klachtonderdelen aangevoerd, welke door betrokkene worden bestreden.

3.2. Klagers concluderen tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak, primair tot volledige gegrondverklaring van alle door hen (in eerste instantie) aangevoerde grieven c.q. klachtonderdelen, onder oplegging aan betrokkene deswege van een passende maatregel en onder bepaling dat aan klagers zowel de door hen voor het instellen van het beroep bij het Tuchtcollege als voor het indienen van het hoger beroep bij het College betaalde gedingkosten worden gerestitueerd.

3.3. Betrokkene is in reactie op het hoger beroep de opvatting toegedaan dat het hoger beroep van klagers volledig ongegrond is, dan wel, voor zover nodig c.q. op onderdelen, niet-ontvankelijk vanwege overschrijding van de redelijke termijn voor indiening ervan, dan wel, en dan met name voor wat betreft het derde door klagers in hoger beroep aangevoerde klachtonderdeel, niet-ontvankelijk omdat die aldus geformuleerde grief niet eerder door het Tuchtcollege is beoordeeld.

3.4. Voor het standpunt van **klagers** wordt verwezen naar de van hen afkomstige stukken.

Klagers hebben ter zitting, in aanvulling daarop en mede in antwoord op door het College aan hen gestelde vragen, nog het volgende, zakelijk weergegeven en voor zover nog van belang, aangevoerd:

Klagers blijven bij hun standpunt dat betrokkene in casu slordig c.q. onjuist werk heeft geleverd en dus niet heeft gehandeld zoals van een goed functionerend NOAB-lid mag worden verwacht.

Ad klachtonderdeel I: E van betrokkene heeft in 2007 gezien dat de bewuste arbeidsvergoeding dubbel is ingeboekt; dat is in 2007 naar aanleiding van het rapport van de deskundige V boekhoudkundig hersteld en dus niet als gevolg van het handelen van betrokkene. Klagers hebben het daarmee gemoeide geld – ongeveer € 120.000 - nooit teruggezien. Over het verschil in kapitaal is steeds rente verrekend en dat is doorgegaan tot medio 2011, zodat alleen al hierdoor het door betrokkene te dezer zake opgeworpen verjaringsverweer niet opgaat.

Het is juist dat het Tuchtcollege hetgeen door ons in onze hoger beroepstukken als nieuwe gepresenteerde derde klacht is aangevoerd, niet in haar oordeel heeft kunnen betrekken. In het geval het College om die reden ook niet toekomt aan een inhoudelijke behandeling van deze grief, zijn klagers welhaast genoodzaakt om op zoek te gaan naar een instantie die daar wel over kan oordelen.

3.5. Voor het standpunt van **betrokkene** wordt verwezen naar de van haar afkomstige stukken.

Betrokkene heeft hiertegenover in de van haar afkomstige stukken, en in aanvulling daarop in antwoord op door het College aan haar gestelde vragen ter zitting, het volgende, zakelijk weergegeven, aangevoerd: Het is en blijft een repeterend verhaal met klagers. Klagers hebben inmiddels al vaak en bij vele instanties geklaagd, telkens zonder succes.

Ook in mijn beleving hebben klagers ter zitting van het Tuchtcollege hun eerste klachtonderdeel laten vallen en hebben zij ingestemd met het beperken van de klacht zoals omschreven in onderdeel 2.1 van de bestreden uitspraak. Voor het geval het College daar anders over denkt, merk ik voor wat betreft de eerste grief van klagers op dat deze –primair – niet ontvankelijk is vanwege het feit dat dit klachtonderdeel niet binnen de toepasselijke redelijke termijn is ingediend, en, subsidiair, dat dit klachtonderdeel ongegrond dient te worden verklaard op basis van hetgeen door mij daartegen is aangevoerd.

Met betrekking tot het door het Tuchtcollege besliste (thans) klachtonderdeel II onderschrijf ik volledig het oordeel van het Tuchtcollege.

De door klagers in hoger beroep aangevoerde derde grief kan, nu daarover in eerste aanleg niet is geoordeeld, niet door het College in de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken.

4. De gronden van de beslissing

4.1. Omtrent het hoger beroep en het daartegen gevoerde verweer overweegt het College als volgt.

4.2. Betrokkene is lid van de NOAB, is derhalve onderworpen aan de statuten en reglementen van de NOAB en bijgevolg was het Tuchtcollege bevoegd kennis te nemen van de door klagers ingediende klacht en is ook het College bevoegd kennis te nemen van het tijdig ingestelde hoger beroep en dat te behandelen.

4.3. Het College zal eerst klachtonderdeel III behandelen.

Zoals partijen reeds is voorgehouden ter zitting verhindert het van toepassing zijnde Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB, meer in het bijzonder artikel 21, lid 4, ervan, dat in hoger beroep de omvang van het hoger beroep wordt uitgebreid met nieuwe, door het Tuchtcollege niet onderzochte klachtonderdelen. Het College onderzoekt dus op grondslag van de beslissing van het Tuchtcollege.

Klagers hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigde erkend dat dit klachtonderdeel, zoals thans door hen geformuleerd, een nieuw en nog niet eerder door het Tuchtcollege beoordeeld klachtonderdeel betreft. De slotsom is dan ook dat klagers met betrekking tot dit eerst in hoger beroep aangevoerde klachtonderdeel niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard.

4.4. Resteren de klachtonderdelen I en II.

Ad klachtonderdeel I (het door betrokkene niet terugboeken van de dubbel ingeboekte arbeidsvergoeding): klagers stellen zich op het standpunt dat het Tuchtcollege ten onrechte ervan is uitgegaan dat klagers hebben ingestemd met het laten vervallen van dit klachtonderdeel en dat aldus ten onrechte door het Tuchtcollege niet is beslist op dit klachtonderdeel. Betrokkene betwist dit standpunt van klagers en voert verder aan dat mocht het

College klagers in zoverre hierin volgen, een en ander nog niet kan leiden tot een inhoudelijke behandeling van dit klachtonderdeel nu het betreffende klachtonderdeel niet binnen de daarvoor geldende termijn is ingediend.

4.5. Het College acht geen, dan wel onvoldoende termen aanwezig om aan te nemen dat klagers ter gelegenheid van de zitting van het Tuchtcollege bedoeld klachtonderdeel I ondubbelzinnig hebben prijsgegeven en acht het om die reden niet in strijd met de goede procesorde dat klagers die grief in hoger beroep opnieuw aanvoeren. Van strijd met het bepaalde in het hiervoor reeds vermelde artikel 21, lid 4, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB is onder deze omstandigheden naar het oordeel van het College geen sprake.

4.6. Anders dan klagers voor ogen hebben, leidt dit echter, zoals het College hierna zal toelichten, niet tot een inhoudelijke beoordeling van dit klachtonderdeel. Vaststaat immers dat de onderliggende kwestie – het dubbel boeken van de meerbedoelde arbeidsvergoeding – door betrokkene reeds is ontdekt in het jaar 2007 (verwezen wordt in dit verband naar de daarop betrekking hebbende passages in de brief van betrokkene aan de belastingdienst d.d. 24 september 2007) waarna zij een en ander anders in de boeken is gaan verwerken. De verweten gedraging - de oorzaak - heeft zich dus afgespeeld in 2007 en de kenbaarheid ervan – het gevolg (renteverrekening)- bleef in de latere jaren zichtbaar. Naar het oordeel van het College is in dezen de oorzaak leidend en niet het gevolg. Dat betekent dat voor het bepalen of dit klachtonderdeel binnen de daarvoor geldende zogeheten redelijke termijn (zie hierna in 4.7) is ingediend, dient te worden uitgegaan van het hiervoor nader aangeduide startmoment in 2007.

4.7. Ingevolge artikel 5 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB dienen klachten tegen NOAB-leden binnen drie jaar na de constatering van het handelen of nalaten schriftelijk te worden ingediend bij de directeur van NOAB of diens plaatsvervanger en neemt de directeur of diens plaatsvervanger de klacht niet in behandeling indien tussen het moment van het handelen of nalaten en het moment van de indiening van de klacht een periode van zes jaar is verstreken. Blijkens de toelichting op dit artikel beoogt deze bepaling een NOAB-lid te beschermen tegen late en daardoor moeilijk te betwisten klachten, dit op straffe van verval van het recht om een klacht in te dienen.

4.8. Toegespitst op het onderwerpelijke geschil, oordeelt het College dat in elk geval klachtonderdeel I niet binnen de hiervoor genoemde in casu toepasselijke redelijke termijn door klagers is ingediend. Immers, het door klagers gestelde klachtwaardig handelen van betrokkene vindt -naar tussen partijen vaststaat- zijn oorsprong in 2007, zodat ingevolge artikel 5 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB niet gezegd kan worden dat de klacht voor wat betreft klachtonderdeel I tijdig door klagers is ingediend. De klacht is immers eerst op 18 september 2014 bij het Tuchtcollege ingediend. De omstandigheid dat de gevolgen van dit door klagers gestelde laakbaar handelen hebben doorgewerkt tot medio 2011 laat het vorenstaande onverlet.

4.9. Het College zal daarom klagers met betrekking tot dit klachtonderdeel (I) alsnog niet-ontvankelijk verklaren. Aan een inhoudelijke beoordeling van (ook) dit klachtonderdeel kan dan ook niet worden toegekomen. Het voorgaande impliceert dat de overige stellingen en verweren van partijen met betrekking tot dit klachtonderdeel buiten bespreking (kunnen) blijven.

Wel leidt dit er toe dat de bestreden uitspraak in zoverre dient te worden vernietigd.

4.10.1. Ad klachtonderdeel II:

Het Tuchtcollege heeft ter zake, voor zover nog van belang, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen onder 4.4 en 4.5, in de bestreden uitspraak het volgende overwogen:

“5.4. (...) aan de orde kan zijn het antwoord op de vraag of uit de jaarstukken van VOF S over de jaren 2010/2011 kan worden afgeleid dat betrokkene in de persoon van de beide vennoten G en zijn broer E (bewust) hebben willen meewerken aan het financieel benadelen van klagers en aldus de gedragsregels heeft overtreden en dus klachtwaardig heeft gehandeld, (...).”

5.5. Die vraag dient naar het oordeel van het Tuchtcollege ontkennend te worden beantwoord. Immers, ter zitting hebben klagers, bij monde van hun vertegenwoordiger desgevraagd erkend dat de heer G van betrokkene de aan zowel H als aan J Sr. gezonden concept-jaarstukken 2010/2011 indertijd heeft doen vergezellen van een begeleidend/toelichtend schrijven met de bedoeling om die stukken desgewenst met hen te bespreken. Onder die omstandigheden kan niet anders worden geoordeeld dan dat betrokkene toen open en transparant heeft gehandeld en niet klachtwaardig. Het feit dat klagers er voor hebben gekozen om geen gevolg te geven aan de uitnodiging om e.e.a. te bespreken, kan vanzelfsprekend betrokkene niet worden aangerekend.”

4.10.2. Klagers herhalen in hoger beroep deels hun reeds voor het Tuchtcollege met betrekking tot dit klachtonderdeel aangevoerde grieven en voegen daaraan geen nieuwe argumenten toe.

4.10.3. Naar het oordeel van het College heeft het Tuchtcollege met betrekking tot dit klachtonderdeel op goede gronden een juiste beslissing genomen. Het College verenigt zich met die beslissing van het Tuchtcollege. Naar het oordeel van het College miskennen klagers ook in hoger beroep het gegeven dat betrokkene slechts concept-jaarstukken 2010/2011 heeft opgesteld, waarbij de mogelijkheid voor klagers bestond deze concept-cijfers met betrokkene te bespreken en zo nodig te laten aanpassen. Ook in hoger beroep is het College niet gebleken dat betrokkene niet tot nader overleg met klagers bereid zou zijn geweest. Van enig klachtwaardig handelen door betrokkene is het College dan ook niet gebleken.

4.11. Verder merkt het College voor de volledigheid op dat al hetgeen over en weer aan de orde is gesteld omtrent een mogelijke civiele procedure, geen rechtstreeks verband heeft met het onderhavige hoger beroep en uit dien hoofde ook niet aan een oordeel van het College kan worden onderworpen.

4.12. Aangezien het hoger beroep niet, zoals artikel 20, lid 7, van het meergenoemd Reglement voorschrijft, in alle onderdelen gegrond is verklaard, bestaat geen aanleiding aan klagers de door hen voor het instellen van hoger beroep betaalde gedingkosten ad € 500 te vergoeden.

4.13. Tenslotte acht het College termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

Op grond van het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

5. De beslissing

Het College:

Vernietigt de bestreden uitspraak van het Tuchtcollege voor zover die betrekking heeft op klachtonderdeel I en opnieuw uitspraak doende:

Verklaart klagers voor wat betreft klachtonderdeel I niet-ontvankelijk in hun inleidende klacht;

Bevestigt de bestreden uitspraak van het Tuchtcollege voor het overige;

Verklaart klagers niet-ontvankelijk in klachtonderdeel III;

Bepaalt dat deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “Activa”, het periodiek van de NOAB.

Aldus beslist op

door mr. G.G. Vermeulen, voorzitter, mr. W. Doornink en prof. dr. mr. M. Pheijffer RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

R.O.J.M. de Windt

G.G. Vermeulen

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen, het Tuchtcollege, het bestuur van de vereniging NOAB en de algemeen directeur van NOAB verzonden op:

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.